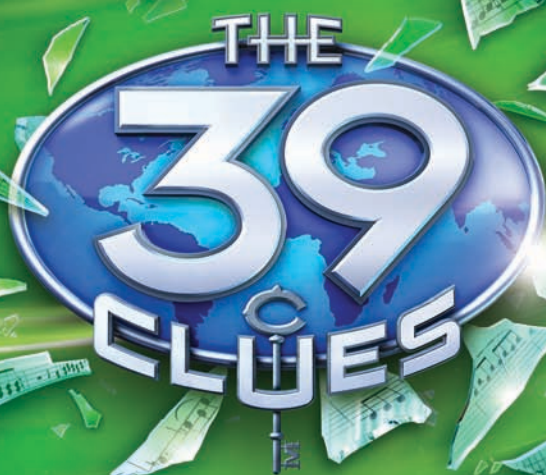

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΦΑΛΤΣΑ ΝΟΤΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΚΥΡΑ

GORDON KORMAN

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΠΑΙΞΤΕ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ, ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Το Κυνήγι Άρχισε!!!

www.the39clues.gr

**ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ
ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΣΟ ΠΛΟΥΣΙΟ
ΣΕ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ – ΤΟΣΟ
ΦΟΡΤΩΜΕΝΟ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ**

Η ΦΑΛΤΣΑ ΝΟΤΑ

GORDON KORMAN

Μετάφραση: Μαρία Αγγελίδου

εκδόσεις
ΑΓΚΥΡΑ

Copyright © 2008 by Scholastic Inc. All rights reserved.
Published by arrangement with Scholastic Inc.,
557 Broadway, New York, NY 10012, USA.
THE 39 CLUES and associated logos are registered trademarks
and/or trademarks of Scholastic Inc.

Book design and illustration by SJI Associates, Inc.
Back cover photos Dan and Amy by James Levin © Scholastic Inc.
Image of Marie Antoinette courtesy of the Bridgeman Art Library/Getty Images

Πρώτη έκδοση: © Δεκέμβριος 2008

Επιμέλεια-Διορθώσεις: Νέστορας Χούνος

© 2010 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑ, Δ.Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α.Β.Ε.Ε.
για την ελληνική γλώσσα

Α. Κατσώνη 271 & Γ. Παπανδρέου, Άγιοι Ανάργυροι, Τ.Κ. 135 62

Τηλ.: 210 2693800-4, Fax: 210 2693806

Κεντρικό κατάστημα: ΑΓΚΥΡΑ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ

Σόλωνος 124, Αθήνα, Τ.Κ. 106 81

Τηλ.: 210 3837667, 210 3837540, Fax: 210 3837066

e-mail agyra@agyra.gr • www.agyra.gr

Τίτλος πρωτοτύπου: *The 39 clues - Book Two - One False Note*

ISBN: 978-960-422-856-0

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή μέρους ή όλης της έκδοσης, η μεταφορά σε οποιοδήποτε ηλεκτρονικό αποθηκευτικό σύστημα ή αναμετάδοση με οιασδήποτε μορφής ηλεκτρονικά, μηχανικά, φωτοτυπικά ή άλλα μέσα, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. (Ν. 2121/1993, καθώς και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν και στην Ελλάδα).

Σε όλες τις ομάδες αδερφού-αδερφής,
από τους Μότσαρτ μέχρι τους Κέιχιλ,
από ένα μοναχοπαίδι. Με ευγνωμοσύνη.

GK.

ΚΕΪΧΙΑ CAHILL

ΛΟΥΣΙΑΝ	LUCIAN
ΤΟΜΑΣ	TOMAS
EKATERINA	EKATERINA
TZANOYΣ	JANUS

Γκρέις	Grace
Έιμι	Amy
Νταν	Dan

ΚΑΜΠΡΑ	KABRA
Ίαν	Ian
Ναταλί	Natalie

ΧΟΛΤ	HOLT
Άιζενχάουερ	Eisenhower
Μάντισον	Madison
Ρέγκαν	Reagan

ΣΤΑΡΛΙΝΓΚ	STARLING
Νεντ	Ned
Τεντ	Ted
Σινέντ	Sinead

Τζόνα Γουίζαρντ	Jonah Wizard
-----------------	--------------

Άλιστερ Ω	Alistair Oh
-----------	-------------

Ιρίνα Σπάσκι	Irina Spasky
--------------	--------------

Γουίλιαμ Μακιντάιρ	William McIntyre
Σαλαντίν	Saladin

ΜΑΝΤΡΙΓΚΑΛ MADRIGALS

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η απεργία πείνας άρχισε δυο ώρες ανατολικά του Παρισιού.

Ο Σαλαντίν ρουδούνισε περιφρονητικά πάνω από την ανοιχτή κονσέρβα με τη γατοτροφή και γύρισε αλλού τη μύτη του.

«Έλα, Σαλαντίν», τον καλόπιασε η δεκατετράχρονη Έιμι Κέιχιλ. «Φάε το βραδινό σου. Έχουμε πολύ δρόμο ακόμα μέχρι τη Βιέννη».

Ο αιγυπτιακός Μάου ρουδούνισε ακόμα πιο περιφρονητικά, επιστρατεύοντας έναν απολύτως κατανοητό εξωγλωσσικό κώδικα επικοινωνίας: *Θ' αστειεύεσαι ασφαλώς.*

«Είναι μαθημένος στα μπαρμπούνια», είπε με ύφος απολογητικό η Έιμι στη Νέλι Γκομέζ, τη νεαρή γκουβερνάντα των Κέιχιλ.

Αλλά η Νέλι δεν συγκινήθηκε καθόλου. «Έχεις ιδέα πόσο κοστίζουν τα φρέσκα μπαρμπούνια; Τα λεφτά δεν τρέχουν από τα μπατζάκια μας. Ποιος ξέρει πόσον καιρό ακόμα θα τρέχουμε πέρα-δώδε ψάχνοντας τους

πολύτιμους γράφους σας; Τι θα κάνουμε αν μας τελειώσουν τα χρήματα;»

«Μρρρπ!» έδειξε την αποδοκιμασία του για τα λόγια της ο Σαλαντίν.

Ο Νταν Κέιχιλ, ο εντεκάχρονος αδερφός της Έιμι, σήκωσε το βλέμμα του από την παρτιτούρα που μελετούσε. «Εγώ είμαι με το μέρος σου, φιλαράκο. Δεν το πιστεύω ότι πήραμε το πιο αργοκίνητο τρένο της Ευρώπης. Σαν σαλιγκάρι πάει! Οι ανταγωνιστές μας έχουν ιδιωτικά τζετ κι εμείς μπήκαμε στο Εξπρές των Χαμένων και δεν ξέρουμε πότε θα βγούμε. Για πείτε μου: υπάρχει γαλλικό χωριουδάκι, όπου να μην κάνει στάση η υπερταχεία μας;»

«Όχι», του απάντησε με ειλικρίνεια η Νέλι. «Και μόλις περάσουμε τα σύνορα, θα κάνουμε στάση και σε κάθε γερμανικό χωριουδάκι. Μετά θα 'χουν σειρά τα αυστριακά χωριουδάκια. Ήταν το φτηνότερο, εντάξει; Δεν συμφώνησα να σας προσέχω σ' αυτό το κυνήγι θησαυρού...»

«Να μας συνοδεύεις», την διόρθωσε ο Νταν.

«... για να βγούμε εκτός μάχης στα μισά του δρόμου, επειδή θα 'χουμε σπαταλήσει τα λεφτά μας σε μπαρμπούνια και πανάκριβα εισιτήρια», αποτέλειωσε τη φράση της η Νέλι.

«Σ' ευχαριστούμε για τη βοήθειά σου, Νέλι», είπε η Έιμι. «Δεν θα τα καταφέρναμε χωρίς εσένα».

Η Έιμι δεν είχε ακόμα συνέλθει από την παραζάλη των τελευταίων δύο εβδομάδων. Τη μια μέρα είσαι ένα κακόμοιρο ορφανό. Και την άλλη είσαι ξαφνικά μέλος της πιο ισχυρής οικογένειας του κόσμου!

Αναπάντεχη αλλαγή για δυο παιδιά, που η τύχη είχε πασάρει την κηδεμονία τους σε μια απρόθυμη θεία – η οποία, με τη σειρά της, είχε πασάρει την καθημερινή φροντίδα τους σε μια σειρά γκουβερνάντες. Τώρα είχαν μάθει την αλήθεια – ήταν συγγενείς του Μπέντζαμιν Φράνκλιν, του Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ και πολλών άλλων, ανθρώπων μεγαλοφυών, ηγετών πανίσχυρων, οραματιστών ιδεολόγων.

Ήμασταν ένα τίποτα. Και τώρα μας δόθηκε η ευκαιρία να κυβερνήσουμε τον κόσμο...

Κι όλα αυτά χάρη στο κυνήγι του μυστικού των Κέιχιλ, που ξεκίνησε με τη διαθήκη της γιαγιάς τους, Γκρέις. Το μυστικό για τη δύναμη αυτής της μεγάλης οικογένειας, που ήταν από αιώνες χαμένο – ένα μυστικό, που θα ξαναρχόταν στο φως, μόνο όταν θα συγκεντρώνονταν και θα λύνονταν 39 γρίφοι. Τα στοιχεία ήταν σκορπισμένα σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Ήταν, λοιπόν, ένα κυνήγι θησαυρού. Αλλά τι κυνήγι! Πάνω από ωκεανούς και ηπείρους. Και το έπαθλο; Ούτε λίγο ούτε πολύ, η Κυριαρχία του Κόσμου.

Ωστόσο, τα μεγάλα κέρδη πάνε πάντα χέρι-χέρι με τους μεγάλους κινδύνους. Οι ανταγωνιστές τους ήταν αδίστακτοι: θα έκαναν τα πάντα για να νικήσουν. Οι πρώτες συγκρούσεις είχαν ήδη αφήσει πίσω τους κάποια θύματα.

Θα υπήρχαν σίγουρα κι άλλα...

Η Έιμι κοίταξε τον Νταν, στο κάθισμα απέναντί της. Πριν από δυο εβδομάδες τσακωνόμαστε για το τηλεκοντρόλ μπροστά στην τηλεόραση....

Ο αδερφός της, όμως, δεν συμεριζόταν την άποψή της – δεν τα 'βρισκε διόλου παράξενα όλα αυτά. Το γεγονός ότι ανήκε στην πιο ισχυρή, στην πιο σημαντική οικογένεια της ανθρώπινης ιστορίας, του είχε φανεί απολύτως φυσιολογικό. Το είχε δεχτεί χωρίς αμφιβολίες, δίχως αντιρρήσεις. Σε τελική ανάλυση, ήταν κάτι καλό και σημαντικό γι' αυτόν τον ίδιο. Δεν δυσκολεύτηκε να δει τον εαυτό του πρωταγωνιστή στην παγκόσμια σκηνή. Το κακόμοιρο το παιδί, ήταν μόλις έντεκα χρόνων – χωρίς γονείς. Και τώρα είχε χάσει και την Γκρέις.

Μέσα στην αναστάτωση του κυνηγητού των στοιχείων, δεν είχαν συνειδητοποιήσει πως η γιαγιά τους είχε πεθάνει. Δεν ήταν σωστό. Η Έιμι και η Γκρέις Κέιχιλ ήταν πολύ δεμένες. Κι όμως, η Γκρέις τούς είχε σπρώξει να πάρουν μέρος σ' αυτή την επικίνδυνη περιπέτεια. Όρες ώρες, η Έιμι δεν ήξερε τι να σκεφτεί...

Κούνησε το κεφάλι να διώξει τις άσχημες σκέψεις και συγκέντρωσε την προσοχή της στον αδερφό της. Το βλέμμα του έτρεχε πάνω στην παρτιτούρα, ψάχνοντας κρυμμένα σημάδια ή μυστικά γράμματα.

«Βρήκες τίποτα;» τον ρώτησε η Έιμι.

«Μηδέν», της απάντησε. «Είσαι βέβαιη ότι αυτός ο τύπος, ο Μότσαρτ, ήταν Κέιχιλ; Ο Μπεν Φράνκλιν ούτε τη μύτη του δεν φύσαγε χωρίς να κρύψει κάποιο κωδικοποιημένο μήνυμα στο μαντίλι του. Εδώ δεν υπάρχει παρά μόνο βαρετή, βαρετή μουσική».

Η Έιμι σήκωσε ψηλά τα πράσινα μάτια της, όλο συγκατάβαση. «Αυτός ο τύπος ο Μότσαρτ»; Γεννήθη-

κες ηλίδιος ή πέρασες από εκπαίδευση για να πάρεις τον τίτλο; Ο Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ θεωρείται ο σπουδαιότερος συνθέτης κλασικής μουσικής, που έζησε ποτέ».

«Ακριβώς. Κλασική μουσική. Σκέτη βαρεμάρα».

«Οι μουσικές νότες αντιστοιχούν στα γράμματα του λατινικού αλφαβήτου, από το Α μέχρι το Γ», είπε η Νέλι. «Ίσως υπάρχει κάποιο μήνυμα κρυμμένο μέσα στις νότες της παρτιτούρας».

«Το σκέφτηκα. Το έψαξα», δήλωσε ο Νταν. «Δοκίμασα ακόμα και ν' ανακατέψω τα γράμματα, μήπως και οι λέξεις κρύβονταν πίσω από αναγραμματισμούς. Πάρτε το απόφαση – κοντέψαμε να σκοτωθούμε για ένα στοιχείο, που δεν είναι στοιχείο».

«Είναι στοιχείο», επέμεινε η Έμι. «Πρέπει να είναι».

Στοιχεία. 39. Ποτέ άλλοτε δεν έγινε κυνήγι θησαυρού με τόσες υποσχέσεις – και με τόσους κινδύνους. Με έπαδλο την παγκόσμια κυριαρχία, ο θάνατος δύο ορφανών από την Αμερική δεν θα τραβούσε την προσοχή κανενός.

Αλλά δεν σκοτωθήκαμε. Βρήκαμε τη λύση του πρώτου γρίφου – έχουμε το πρώτο στοιχείο... μετά από έναν δύσκολο κι επικίνδυνο αγώνα δρόμου μέσα στη βιογραφία του Μπέντζαμιν Φράνκλιν. Η Έμι πίστευε ακράδαντα πως το κλειδί του δεύτερου γρίφου ήταν ο Μότσαρτ. Η απάντηση τους περίμενε στο τέλος αυτού του σιδηροδρομικού ταξιδιού, στη Βιέννη – εκεί όπου ο Μότσαρτ είχε ζήσει κι είχε συνθέσει μερικά από τα διασημότερα μουσικά κομμάτια της ιστορίας.

Μπορούσαν μόνο να ελπίζουν πως οι ανταγωνιστές τους δεν θα έφταναν πρώτοι εκεί...

«Τη μισώ τη Γαλλία», μουρμούρισε μέσα από τα δόντια του ο Χάμιλτον Χολτ, σφίγγοντας στη χερούκλα του ένα μικροσκοπικό χάμπουργκερ. «Είναι λες και κάνει δίαιτα η χώρα ολόκληρη».

Οι Χολτ έστεκαν όρδιοι μπροστά στον πάγκο με τα φαγητά, στον μικρό σιδηροδρομικό σταθμό, τριάντα χιλιόμετρα ανατολικά της Ντιζόν, στη Γαλλία. Παριστάνοντας μια οικογένεια Αμερικανών σε διακοπές ήλπιζαν πως θα περνούσαν απαρατήρητοι, μα έμοιαζαν περισσότερο με αμυντικούς παίκτες μιας ομάδας ράγκμπι – ακόμα και οι δίδυμες κόρες της οικογένειας, που δεν ήταν μεγαλύτερες από τον Νταν.

«Το νου σου στο έπαθλο, Χαμ», είπε ο Άιζενχάουερ Χολτ στον γιο του. «Όταν λύσουμε τους 39 γρίφους, δ' αποχαιρετήσουμε τις μερίδες πείνας και θα χτυπήσουμε μερικά απ' αυτά τα εστιατόρια πίσω στην πατρίδα, όπου μπορείς να φας όσο αντέχει η κοιλιά σου. Προς το παρόν, όμως, πρέπει να προλάβουμε αυτά τα παλιόπαιδα, που μας έβαλαν τα γυαλιά».

Η Μάντισον δάγκωσε μια μπουκιά από το δικό της χάμπουργκερ και μόρφασε με δυσφορία: «Πολλή μου στάρδα έχει!»

«Αφού είμαστε στην Ντιζόν, χαζοβιόλα!» της είπε η αδερφή της η Ρέγκαν. «Στην πρωτεύουσα της μουστάρδας!»

Η Μάντισον της έχωσε μια μπουνιά στο στομάχι. Το χτύπημα θα είχε σταματήσει ρινόκερο, η Ρέγκαν, όμως, γύρισε κι έβγαλε κοροϊδευτικά τη γλώσσα της στην αδερφή της. Δεν ήταν εύκολο να κάνεις έναν Χολτ να πονέσει.

«Φρόνιμα, κορίτσια», τις μάλωσε στοργικά η Μαίρη Τοντ, η μαμά τους. «Μου φαίνεται πως ακούω το τρένο».

Η οικογένεια κάρφωσε τα μάτια της στην αρχαία ντιζελομηχανή, που πλησίαζε σερνάμενη, αγκομαχώντας στον σταθμό.

Η Μάντισον έσμιξε τα φρύδια της. «Νόμιζα πως τα τρένα στην Ευρώπη είναι γρήγορα».

«Α, αυτοί οι δυο μικροί Κέιχιλ είναι πολύ πονηροί. Σαν τους γονείς τους», είπε ο Άιζενχάουερ Χολτ. «Πήραν το τρένο που κανείς δεν υποψιαζόταν ότι θα πάρουν: το πιο αργοκίνητο. Χόοολτ! Παραταχθείτε!»

Τα μέλη της οικογένειας ήταν μαθημένα στις στρατιωτικές διαταγές του αρχηγού τους. Μπορεί να τον είχαν πετάξει έξω από τη Στρατιωτική Ακαδημία, αλλά ο Άιζενχάουερ Χολτ ήταν γεννημένος λοχαγός. Ήξερε να κουμαντάρει τον λόχο του. Ήξερε να βάζει στόχους. Και για τους Χολτ, δεν υπήρχε καλύτερος στόχος από το να πάρουν εκδίκηση – εκδίκηση από τους ψηλομύτηδες συγγενείς τους. Αυτός ο ανταγωνισμός τούς έδινε την ευκαιρία ν' αποδείξουν πως το αίμα των Κέιχιλ κυλούσε και στις δικές τους φλέβες. Θα έβρισκαν πρώτοι τα 39 στοιχεία – ακόμα κι αν χρειαζόταν να λιανίσουν όλους τους άλλους.

Σκόρπισαν και κρύφτηκαν στα δέντρα πίσω από τον σταθμό.

Το αργοκίνητο τρένο σταμάτησε ξεφυώντας μπροστά στην αποβάδρα και κατέβηκαν μια χούφτα επιβάτες. Ο μηχανοδηγός και οι μεταφορείς του σταθμού καταπιάστηκαν με το ξεφόρτωμα των αποσκευών, κι έτσι κανείς δεν είδε τους πέντε κρεμανταλάδες, που μπήκαν στο τελευταίο βαγόνι. Οι Χολτ ήταν πια μέσα στο τρένο.

Άρχισαν να ψάχνουν ένα ένα τα βαγόνια, προχωρώντας προς τα εμπρός. Σχεδιάζαν να περάσουν απαρατήρητοι, αλλά κάτι τέτοιο ήταν μάλλον αδύνατον για τους γιγαντόσωμους Χολτ. Έσπρωξαν ώμους, πάτησαν πόδια, αγριοκοίταξαν επιβάτες. Και στο πέρασμά τους ξεσήκωσαν βροχή από κακιασμένα βλέμματα και μουρμουριστές βλαστήμιες σε πολλές και διάφορες γλώσσες.

Στο τρίτο βαγόνι ο αγκώνας του Χάμιλτον, που πηγαينوερχόταν σαν πιστόνι, πέταξε κάτω το καπέλο μιας γυναίκας. Τρομαγμένη εκείνη, άφησε να της πέσει το κλουβί που κρατούσε στα γόνατά της. Ακόμα πιο τρομαγμένος ο παπαγάλος της, βάλθηκε να φτεροκοπάει και να κρώζει δυνατά. Έξι σειρές πιο μπροστά ο Σαλαντίν τον άκουσε και σκαρφάλωσε στην πλάτη του καθίσματος για να ρίξει μια ματιά – και να τρέξει, αν έκρινε το περιστατικό ενδιαφέρον. Κι όταν η Έιμι τον μιμήθηκε, περίεργη να δει τι είχε τραβήξει την προσοχή του γάτου...

«Οι Χο-Χο-Χο...» Σε στιγμές αγωνίας, η Έιμι πάντα τραύλιζε.

«Οι Χολτ», είπε ο Νταν και πετάχτηκε όρδιος.

Ευτυχώς που η ιδιοκτήτρια του παπαγάλου σηκώθηκε όρθια για να πάρει το κλουβί – μπλοκάροντας τον διάδρομο. Ο Νταν διάστηκε να κρύψει τον Σαλαντίν και την παρτιτούρα στο ντουλάπι για τις χειραποσκευές πάνω από τα κεφάλια τους.

«Άντε, κυρά μου...», αγρίεψε ανυπόμονος ο Άιζενχάουερ Χολτ. Εκείνη τη στιγμή είδε τον Νταν.

Ο αρχηγός των Χολτ πέρασε σαν οδοστρωτήρας πάνω από τον παπαγάλο και την ιδιοκτήτριά του. Ο Νταν άρπαξε την Έιμι από το χέρι και το 'σκασαν τρέχοντας προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Η Νέλι κλότσησε ένα από τα σακίδιά τους στον διάδρομο, μέσα στα βιαστικά πόδια του Άιζενχάουερ και τον ξάπλωσε φαρδύ-πλατύ κατάχαμα.

«Ω, excusez-moi, monsieur», είπε η Νέλι σε άπταιστα γαλλικά κι άπλωσε το χέρι της προς το μέρος του, να τον βοηθήσει.

Ο Άιζενχάουερ παραμέρισε απότομα το χέρι της και η Νέλι, μην έχοντας άλλον τρόπο, στρογγυλοκάδισε πάνω του, πιέζοντάς τον μ' όλο της το βάρος ανάμεσα στις πελώριες πλάτες του.

«Τι στο διάτανο κάνεις, τρελογαλλίδα;»

«Δεν είναι Γαλλίδα, μπαμπά!» Ο Χάμιλτον απομάκρυνε χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια τη Νέλι από τον πεσμένο πατέρα του και την πέταξε στο κάθισμά της. «Είναι η γκουβερνάντα των βρομόπαιδων!»

«Θα τσιρίξω», τους φοβέρισε η Νέλι.

«Κι εγώ θα σε πετάξω από το παράθυρο», της υποσχέθηκε ο Χάμιλτον. Ο τόνος της φωνής του ήταν τόσο

ήρεμος και στρωτός, που δεν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία ότι και ήθελε και μπορούσε να το κάνει.

Ο Άιζενχάουερ σηκώθηκε όρθιος. «Κράτα την, Χαμ. Μην την αφήσεις στιγμή από τα μάτια σου».

Και συνέχισε την τρεχάλα του, με τους υπόλοιπους Χολτ πίσω του.

Η Έιμι και ο Νταν είχαν ήδη φτάσει στο επόμενο βαγόνι, που ήταν το βαγόνι-εστιατόριο. Πέρασαν βολίδα ανάμεσα από τα τραπέζια με τα αχνιστά πιάτα και τους επιβάτες που έτρωγαν. Ο Νταν τόλμησε να ρίξει μια ματιά προς τα πίσω. Το πρόσωπο του Άιζενχάουερ Χολτ, παραμορφωμένο από θυμό, είχε γεμίσει ήδη το άνοιγμα της πόρτας.

Ο Ντάν σκούνησε έναν σερβιτόρο και του έδειξε τον αγριεμένο Αμερικάνο: «Τον βλέπετε αυτόν; Φωνάζει ότι βάλατε στεροειδή στη σούπα του!»

Η Έιμι άρπαξε τον αδερφό της από το μπράτσο. «Πώς μπορείς κι αστειεύεσαι μ' αυτούς τους ανδρώνους;» του σφύριξε στ' αυτί. «Αφού το ξέρεις πως είναι επικίνδυνοι!»

Οι δυο μικροί Κέιχιλ ξεγλίστρησαν από την άλλη άκρη του εστιατορίου και πέρασαν στο επόμενο βαγόνι. «Αν το ξέρω, λέει!» απάντησε ανήσυχος ο Νταν. «Μακάρι να χωρούσα κι εγώ στο ντουλάπι για τις χειραποσκευές, σαν τον Σαλαντίν. Καλά, δεν υπάρχει αστυνομία πάνω σ' αυτό το τρένο; Δεν μπορεί να μην έχουν νόμο στη Γαλλία, να προστατεύει δυο ανήλικα από τη θάναυση επίθεση πέντε Νεάτερταλ!»

Η Έιμι ήταν τρομοκρατημένη. «Δεν μπορούμε να καλέσουμε σε βοήθεια. Δεν μπορούμε να πούμε τίποτα στην αστυνομία. Μην ξεχνάς πως μας ψάχνει η Κοινωνική Πρόνοια της Βοστόνης». Κι ανοίγοντας την πόρτα προς το επόμενο βαγόνι, έσπρωξε τον Νταν να περάσει πρώτος.

Βρέθηκαν στο βαγόνι του ταχυδρομείου. Εκατοντάδες πάνινοι σάκοι ήταν σωριασμένοι ολόγυρα, δίπλα σε κούτες και κασόνια διαφόρων σχημάτων και μεγεθών.

«Έιμι...» Ο Νταν βάλθηκε να στοιβάξει κασόνια πίσω από την πόρτα.

Η αδερφή του μπήκε αμέσως στο νόημα. Κι οι δυο μαζί σώριασαν όσα περισσότερα κασόνια και δέματα μπορούσαν κολλητά στην πόρτα, σφηνώνοντας το τελευταίο —ένα κατεψυγμένο βαρύ χοιρομέρι— κάτω από το χερούλι. Ο Νταν το δοκίμασε. Δεν κουνιόταν με τίποτα.

Μια έκρηξη από θυμωμένες φωνές και βλαστήμιες έφτασε στ' αυτιά τους από το διπλανό βαγόνι. Στο τσακ είχαν καταφέρει να σταματήσουν τους Χολτ.

Η Έιμι και ο Νταν προχώρησαν προς την άλλη άκρη του βαγονιού, πηδώντας πάνω από τους ταχυδρομικούς σάκους. Το κορίτσι έφτασε πρώτο στην πόρτα και δοκίμασε να την ανοίξει. Χωρίς αποτέλεσμα.

Η πόρτα ήταν κλειδωμένη.

Χτύπησε το θρόμικο γυαλί. Το επόμενο βαγόνι ήταν άδειο, ούτε επιβάτες, ούτε ελεγκτές, ούτε τίποτα. Χτύπησε πιο δυνατά. Καμιά απάντηση.

Είχαν πιαστεί στη φάκα.

Στο βάθος του ταχυδρομικού βαγονιού είδαν το σκληρό πρόσωπο του Άιζενχάουερ στο παραθυράκι της πόρτας. Όλο το τρένο τραντάχτηκε, όταν έπεσε με τον ώμο πάνω στην πόρτα.

«Είναι συγγενείς μας, ξαδέρφια μας», είπε αβέβαια η Έιμι. «Δεν είναι δυνατόν να μας κάνουν στ' αλήθεια κακό...»

«Αν ήταν στο χέρι τους, θα μας άφηναν θαμμένους ζωντανούς στο Παρίσι!» της απάντησε ο Νταν. Και σήκωσε από κάτω ένα ραβδί του χόκεϊ, τυλιγμένο σε καφέ χαρτί περιτυλίγματος.

«Τι πας να κάνεις....!»

Εκείνη τη στιγμή ο Άιζενχάουερ Χολτ πήρε φόρα κι έπεσε με ορμή πάνω στην πόρτα. Μ' ένα ανατριχιαστικό τρίξιμο ο σύρτης ξεκαρφώθηκε από τη δέση του, τινάχτηκε ίσια μπροστά και χτύπησε με δύναμη τον Νταν. Το ραβδί έπεσε από τα χέρια του αγοριού.

«Νταν!» Έξαλλη από οργή, η Έιμι άρπαξε το ραβδί και το κοπάνισε στο κεφάλι του Άιζενχάουερ Χολτ. Ο πελώριος άντρας τρέκλισε και σωριάστηκε αναίσθητος πάνω σ' έναν ταχυδρομικό σάκο.

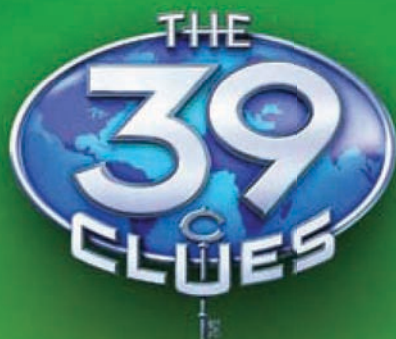
Ο Νταν σηκώθηκε εντυπωσιασμένος. «Ουάου! Φοβερό χτύπημα! Νοκ άουτ!»

Αλλά ο θρίαμβός τους δεν κράτησε πολύ. Οι υπόλοιποι Χολτ όρμησαν μέσα στο βαγόνι.

Η Μάντισον άρπαξε την Έιμι από τον γιακά. Η Ρέγκαν δούτηξε τον Νταν.

Τους είχαν πιάσει.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

www.the39clues.gr

TOP SECRET

Υπόμνημα

Για πράκτορες με πρόσβαση στα πλέον απόρρητα έγγραφα
Σχετικά με τα μέλη της οικογένειας Κέιχιλ

ΠΡΟΣΟΧΗ! Οι κατάσκοποί μας σ' όλη την υδρόγειο αναφέρουν νέα δραστηριότητα των Κέιχιλ. Οι φήμες είναι πολλές. Αλλά ο καλύτερος πληροφοριοδότης μας επιμένει πως η Γκρέις Κέιχιλ (γνωστή διεθνώς και με το κωδικό όνομα Αγριόγατα) έχει διοργανώσει ένα «κυνήγι θησαυρού» με έπαθλο 39 στοιχεία, κρυμμένα σε διάφορα μέρη του κόσμου.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΣ: θα προσπαθήσουμε να διεισδύσουμε στη διάσημη οικογένεια και να βρούμε τα κρυμμένα στοιχεία – ό,τι κι αν είναι αυτά.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΑΣ: θα παραστήσουμε ορισμένα από τα μέλη της οικογένειας Κέιχιλ.

Πώς θα βρούμε στοιχεία:

1. Πήγαινε στο site www.the39clues.gr
2. Κάνε κλικ στο «Δημιουργία Λογαριασμού» και διάλεξε username και password.
3. Ανακάλυψε σε ποιο παρακλάδι των Κέιχιλ ανήκεις.
4. Εξερεύνησε τον κόσμο των Κέιχιλ και βρες τις λύσεις.

Καλή τύχη. Θα μας χρειαστεί.

**Διάβασε τα βιβλία.
Παίξε τα παιχνίδια.
Κέρδισε τα βραβεία.**

Φρόντισε να μην
δει κανείς άλλος
αυτό το υπόμνημα!

